

Sygn. akt XI Ka 567/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSA w SO Tamara Pawlak – spr.

Sędziowie: SO Włodzimierz Śpiewła

SO Elżbieta Kowalska

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Ireneusza Kuny

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2013 roku

sprawy K. S.

oskarżonego z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 2 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 459/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego K. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt XI Ka 567/13

UZASADNIENIE

K. S. oskarżony był o to, że w dniu 18 września 2011 r. w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu T. C. w ten sposób, że zadawał mu ciosy pięściami po głowie i ramionach jak również kopał pokrzywdzonego w nogi, w wyniku czego T. C. doznał obrażeń ciała w postaci zadrapania powieki górnej oka prawego i grzbietu nosa, otarcia naskórka lewego łokcia oraz bolesności powłok klatki piersiowej przy obmacywaniu od przodu, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, przy czym uderzając pokrzywdzonego pięściami w twarz naraził go na wystąpienie skutków pourazowych wymienionych w art. 157 § 1 kk przy czym K. S. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Puławach oskarżonego K. S. uznał za winnego tego, że w dniu 18 września 2011 r. w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu T. C. w ten sposób, że zadawał mu ciosy pięściami po głowie i ramionach jak również kopał pokrzywdzonego w nogi, w wyniku czego T. C. doznał obrażeń ciała w postaci zadrapania powieki górnej oka prawego i grzbietu nosa, otarcia naskórka lewego łokcia oraz bolesności powłok klatki piersiowej przy obmacywaniu od przodu, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, przy czym uderzając pokrzywdzonego pięściami w twarz naraził go na wystąpienie skutków pourazowych wymienionych w art. 157 § 1 kk przy czym czynu

tego dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 4 lipca 2008 r. w sprawie II K 478/07, którą odbywał w okresie od 06.09.2007 t. do 04.07.2008 r., od 07.09.2008 r. do 12.09.2009 r. od 25.07.2009 r. do 24.04.2010 r. tj o czyn wyczerpujący dyspozycję art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 158 § 1 k.k. wymierzył karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 5 (pięć) lat tytułem próby; na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych; na zasadzie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego T. C. nawiązkę w wysokości 2.000 (dwa tysiące) złotych; na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora; na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny, okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 września 2011r. do dnia 05.10.2011r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych opłaty, zwolnił go do zwrotu poniesionych wydatków, które poniósł Skarb Państwa.

Od tego wyroku apelację wniósł oskarżony, zarzucając:

1) obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia a to art. 7 kpk art. 366 § 1 kpk i art. 424 § 1 pkt 1 kpk przez dowolne, sprzeczne z zasadą swobodnej oceny dowodów dokonanie analizy zebranego materiału w sprawie i uznanie, tylko w oparciu o zeznania pokrzywdzonego, iż oskarżony wziął udział w pobiciu T. C. w sytuacji, gdy inne dowody z zeznań świadków w tym kręgu osób najbliższych pokrzywdzonemu jak też niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy takiemu udziałowi przeczą, bez dogłębnego wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy jednoczesnym tendencyjnym uzasadnieniu zajętego stanowiska;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść przez niezasadne uznanie, że rysopis napastnika podawany przez pokrzywdzonego w trakcie czynności procesowych z jego udziałem, szczególnie w zakresie koloru włosów odpowiada rysopisowi oskarżonego K. S. podczas, gdy w rzeczywistości wymieniony ani w dniu zdarzenia, ani w innym okresie, nie posiadał włosów na głowie w kolorze czarnym co przeczy ustaleniu, że to właśnie oskarżony brał udział w zdarzeniu.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu przestępstwa lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja jest zasadna w zakresie wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania; wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego jako co najmniej przedwczesny na uwzględnienie nie zasługuje.

Analiza akt sprawy – przez pryzmat uzasadnienia wyroku – pozwala na stwierdzenie, iż ustalenia faktyczne nie zostały poprzedzone wnikliwą analizą i oceną wszystkich (vide art. 410 kpk) okoliczności i dowodów zebranych w sprawie, co sprawia, iż kontrola odwoławcza merytorycznej słuszności wyroku nie jest możliwa.

I tak, zastrzeżenie budzi mało wnikliwa, powierzchowna ocena wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonego. Sąd Rejonowy pierwszoplanowe znaczenie nadał wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na posiedzeniu w przedmiocie tymczasowego aresztowania, niezwłocznie odwołanych (k.47-48 akt II K 1604/11) – bez analizy przyczyn takiego stanu rzeczy ani też bez rozważenia wszystkich wyjaśnień o treści przeciwnej. Skwitowanie tej kwestii stwierdzeniem iż „oskarżony zaprzecza po prostu faktom dla niego niekorzystnym” (k. 102) nie rozwiązuje problemu. Zważyć należy, iż - paradoksalnie - w uznanych za wiarygodne wyjaśnieniach oskarżony przedstawia inny przebieg zdarzenia niż przyjętą przez Sąd w zaskarżonym wyroku m.in. udział M. W.. W odniesieniu do zeznań pokrzywdzonego zauważyć należy, iż Sąd I instancji nie wyjaśnił w sposób jednoznaczny rzetelności rozpoznania przez niego napastnika w osobie

oskarżonego, w szczególności nie odniósł się do stwierdzenia pokrzywdzonego, iż tenże sprawca miał czarne włosy (k. 3 v).

Na rozprawie (k.21) pokrzywdzony nieco stonował swą wypowiedź, określając włosy oskarżonego jako „ciemne” (k.21) jednak Sąd nie dążył do wyjaśnienia wątpliwości w tym zakresie, w protokole rozprawy brak jest zapisu co do tej cechy wyglądu oskarżonego a w uzasadnieniu wyroku kwestia ta w ogóle nie została dostrzeżona i poruszona. Zastrzeżenie budzi również odniesienie się do zeznań kolejnych świadków, które to zeznania są korzystne dla oskarżonego; pomijając niekodeksowe określenie: „sąd nie podzielił zeznań”, ocena ta jest powierzchowna a argumentacja sprowadza się przede wszystkim do sprzeczności zeznań świadków z zeznaniami pokrzywdzonego. Traktując powiązania rodzinne części świadków z oskarżonym jako przesłanką odmowy waloru wiarygodności ich zeznaniom Sąd nie odniósł się merytorycznie do zeznań świadków – członków rodziny pokrzywdzonego; ich ocena na k. 104 v nie spełnia wymogów art. 7 kpk; nadto Sąd nie dążył do wyjaśnienia, dlaczego pokrzywdzony o pobiciu nie powiedział najbliższym członkom swojej rodziny.

Już te uchybienie przepisom postępowania karnego: art. 7 kpk, 410 kpk i 424 § 1 kpk czynią zaskarżony wyrok conajmniej przedwczesnym.

Z tych względów Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę niniejszą przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy - z uwzględnieniem poczynionych uwag i wyeliminowaniem stwierdzonych uchybień przesłucha oskarżonego i świadków na okoliczności istotne dla bytu czynu, odczytując – w razie konieczności poprzednie wyjaśnienia (zeznania), podda je wnikliwej analizie a następnie ocenie uwzględniającej wymogi art. 7 kpk i na tej podstawie – w połączeniu z innymi dowodami – ustali nie budzący zastrzeżeń stan faktyczny; (także co do liczby osób, biorących udział w zajściu- vide różne określenia w tym zakresie w obu sprawach) uzasadnienie wyroku, o ile zostanie sporządzone winno odpowiadać wymogom art. 424 § 1 kpk: sąd winien jednoznacznie określić, jakie fakty uznał za udowodnione a jakie nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.